

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Legenda aurea sanctorum, sive Lombardica historia

Jacobus <Genua, Erzbischof>

[Lyon], 20. Juli 1486

De sancto Iohanne Crisostomo cxxxi

[urn:nbn:de:bsz:31-289352](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-289352)

De sancto Iohanne christostomo.

Quare tanto tpe hoc fecisti. Et ait astantibus. Ite et flagellis eum cedite et durius verberate. Et secus veniens adoravit eum dicens. In mari domine eram et commotiones maximas excitavi. et naues multas demergens: homines quos plures occidi. Et ait. Quanto tpe hoc fecisti? Et ille. In .xx. diebus. Et iussit hunc sibi flagellari dicens. Ita modicum tanto tpe laborasti. Et tertiarius veniens ait. In quadam civitate fui. et rixas in quibusdam nuptiis excitavi. et multam sanguinis effusione feci. et sponsum ipsum occidi. et veniunt ciare tibi. Cui dixit quanto tpe hoc fecisti? Et ille. In .x. diebus. Et ille ait. Nonne plura in tot diebus operatus es? Et iussit eum a circumstantibus verberari. Et quartarius veniens ait. In heremo mansi per .xl. annos. circa quendam monachum laboravi. et vix tandem ipsum in lapsum carnis precipitavi. Quod sathan audiens de folio suo surrexit. et eum osculans de capite suo coronam abstulit: et capiti illi imposuit. ac ipsum secum sedere fecit dicens. Magnam rem fortiter egisti. et plus omnibus laborasti. Nunc igitur vel silis potest esse modus illi? discussionis que gregorius pretermittit. Cum ergo singuli spiritus exponeret quod egissent. unus in medium profudit. et quarta carnis temptatione de illa sanctimoniali femina andree animam commouisset aperuit. Addens quod heri hora vesperarum usque ad hoc eum mentem traxerit. ut in tergum eius blandiens alapa daret. Tunc malignus spiritus eum horretus est: ut proficeret quod cepisset. ut illi ruine singulari inter ceteros palmam teneret. Precepitque ut quereretur quisnam esset ille qui iacere in templo eodem presumisset. Cum autem ille vehementer palpitaret et missi spiritus eum crucis mysterio signatum viderent. territi clamaverunt. Vere vas vacuum signatum. Ad hanc vocem protinus illa malignorum turba dispersit spiritum. Judeus autem percurus ad episcopum venit. et ei omnia per ordinem enarrauit. Quod ille audiens vehementer ingemuit. et omnem mulierem a domo sua protinus remouit. et iudeum baptizavit. Refert quoque gregorius in libro dialogo. quod quidam sanctimonialis ortum ingrediens et lactucam aspiciens percipuit eamque signo crucis benedicere oblita auide momordit. Sed arrepta a diabolo protinus cecidit. Cum autem beatus equicus ad eam venisset diabolus clamare cepit ac dicere. Ego quid feci. ego quid feci? Sed debam hic super lactucam: illa venit et momordit me. Ad imperium autem predicti viri diabolus morde ea exiit. Legitur in historico ecclesie. quod gentiles per alexandriam arma terapis in parietibus depinxerant. Theodosius vero illi deletis signum crucis depingi mandavit. Quo viso gentiles et sacerdotes ydolorum baptizati sunt. dicentes traditum esse quod antiquis quod ea que colebant starent: donec ve-

niret signum illud in quo est vita. Quedam tunc facta apud illos quas sacram vocabant habebat formam crucis quam dicebant interpretari vitam futuram.

De sancto iohanne crisostomo.
cxxxii.

Iohannes cognomine chrisostomus antiochenus. filius secundi et antiochensis nobilitatis fuit. Cuius vita genus conuersationis et persecutio in historia tripartita plenius declaratur. Quicumque per se studium impedisset. tandem hanc de ferens diuini lectionibus incubebat. Qui presbiter ordinatus propter castitatis zelum seuerior: beatus et feruor magister mansuetudini seruiebat. Et propter vite rectitudinem incantus ad futura prospicere nesciebat. In fabulatione arrogans a nescientibus putabatur. In docendo erat precipuus. in exponendo egregius ad mores coercendos optimus. Regnaribus igitur archidiacono et honorio augustis et damaso in romana sede presidere factus est episcopus. Qui dum vitam clericorum recte corrigere voluit: omnes in sui odium percutauit. et eum velut furiosum declinabat. et apud omnes eum detrabebant. Et quod nunquam aliquem ad prandium inuitabat. nec ab aliquo inuitari volebat. dicebant eum hoc ideo facere: quod turpiter manducaret. Alii propter excellentem et exquisitum usum ciborum hoc eum facere predicabant. Reuera autem propter abstinentiam. stomachum et caput sepe dolebat. et ideo prandiorum epulas cuitabat. Populus autem propter sermones quos in ecclesia faciebat eum plurimum diligebat. parumpendens quod contra eum emuli loquerentur. Apposuit quoque iohannes et quosdam propter oburgare. et ideo contra eum magis inuidia est

De sancto Johanne christostomo

accensa. Aliud quoque fecit quod cunctos valde commo-
uit. Eutropius namque propositus imperatoris et hinc con-
sulis dignitatem volens in quibusdam ad ecclesiam fugi-
entibus se vindicare. studuit ut lex ab imperatore po-
neretur ut nullus ad ecclesiam profugeret. imo quod dudum re-
fugerat extraheretur. Post paucos autem dies cum eu-
tropius regem offenderet ad ecclesiam mox profugit.
Episcopus autem hoc audiens ad eum sub altari latitans ac-
cessit: et omeliam increpatoriā contra eum faciens ipsum
durissime obiurgavit. Ex qua re multos offendit
eo quod homines infelices noluit misericordiam impedire. Sed
insuper non desistit obiurgare. Imperator ergo eutro-
pium rapiens eius caput abscidit. Pro diuersis igitur
causis multos homines fiducialiter obiurgabat. et ideo
erat plurimis odiosus. **Theophilus** autem alexandri-
nus episcopus iohannem deponere volebat. et peritorem quem
dam nomine ysidorum intrudere affectabat. et ideo causas
depositionis diligenter querebat. Populus autem defende-
bat iohannem. et eius doctrina mirabili audientia pa-
sebatur. Sacerdotes quoque iohannes secundum ecclesiasticas
sanctiones viuere cogebat. dicens non debere frui
honore sacerdotum quod eorum vitas preterirent imitari.
Non solum autem ciuitatem constantinopolitanam strenue
gubernabat sed et plures circumadiacentes provin-
cias imperiali auctoritate prouidentibus legibus ordinabat.
Cumque cognouisset in fenice adhuc demonibus sacri-
ficia ministrari. clericos illuc et monachos destina-
uit. omniaque templa ydolorum destrui fecit. **Eo-**
dem tempore gaimas quidam erat genere celticis. filio
barbarus studio tyrannico uehementer elatus. arria-
na heresim deperit. magister tamen militum factus. Dic
imperator rogauit. ut intra ciuitatem sibi suisque ecclesiam
vnam daret. Quod cum promississet. rogauit iohannem ut
ecclesiam suam illi concederet. ut sic eius tyrannidem refrena-
ret. At iohannes utique fortissimus ac torus zelo ignitus.
noli inquit imperator hoc promittere. nec sanctum ca-
minibus dare. nec hanc barbarum metuas. Sed ambos
nos iube vocari et sub silentio inter nos quod dicuntur
audi. Ego namque huius linguam sic refrenabo. ut
huiusmodi petere non presumat. Quod audiens
imperator gauisus est. et utrumque altera die vocauit.
B **Cumque** gaimas unum per se oratorum pereret
ait iohannes. Ubique tibi diuina domus aperta est ut nullus
te veret orare. At ille. Ego alteri secreta sum. et unum
templum cum meis habere deponso. Multos quidem
pro romana republica labores assumpsi. et ideo non
debeo in mea petitione penitere. Cui iohannes. Plurima
premia et que transcendunt tua certamina recepisti
Magister militum factus es. solari toga insuper ex-
ornatus et oportet te considerare quid dudum fueris. et

qualis modo spectariis. Que prisca paupertas et
quod modo substantia. Quibus vestimentis autem utebaris
et quibus ornaris modo. Igitur quod pauci labores
maxima tibi premia protulerunt. propter honorantem te non
sis ingratus. His sermonibus eius os obstruit.
ipsumque compulit ut taceret. Dum igitur constantinopoli-
tanam urbem strenue gubernaret. gaimas imperium
ambiens cum in die nichil agere posset nocte barba-
ros misit quod pallacium peremeret. Tunc aperte mo-
stratum est quod sanctus iohannes custodiebat ciuitatem.
Barbaris enim angelorum armatorum iungens corpus
habentium copiosa turba apparuit que ipsos pro-
nus effugauit. Quod cum domino suo nunciasset ille valde
de mirat' est sciens exercitum militum per ciuitates aliam
constitutum. Cum igitur sequenti nocte eos iterum desti-
nasset: a visione angelorum sum sine effugari. No-
tissime ille egressus miraculum vidit et fugit. esti-
mas milites in die latere et nocte ciuitatem custodi-
re. Egressus inde ad traciā iuit. et magno progre-
gato exercitu contra vastabat. timoribus cunctis bar-
baricam feritatem. Imperator ergo iohanni sanctissimo mon-
itionis imposuit. Ille autem inimicitiarum immen-
sor alacriter est prouectus. Gaimas vero agnos-
cens eius fiduciam pietate assumpta longo itinere
eidem occurrit suisque oculis dexteram eius circumposuit.
et filios suos sacra eius genua osculari precepit.
Iohannes namque virtutis iohannes fuit ut etiam valde terri-
biles humiliari cogere et timere. **Eodem**
quoque tempore questio mota est verum deus corpus haberet.
ex qua questione preteritiones et certamina surrexe-
runt. alijs hoc. alijs aliud affirmantibus. maxime tamen
monachorum turba simplicium est decepta. dicentium
deum forma corporis esse distinctum. Theophilus autem
episcopus alexandrinus peritiam sapiebat. ita ut in ecclesia
propter eos qui humane forme deum asseruerat preter-
deret et deum incorporeum predicaret. Quod egiptiorum
monachi agnoscentes habitacula sua reliquerunt.
et alexandriam venientes seditionem propter theophilum
excitauerunt. ita ut eum occidere niterentur. Quod ille cog-
noscentes et timens. ait illis. Sic vos inquit video si-
cut dei vultum. Et illi. si vere inquit dicit. quod vultus
dei sic est ut noster: anathematiza libros orige-
nis qui nostre opinioni aduersant. Quod si non feceris
qui imperatoribus et deo rebellis es. a nobis obpro-
brium sustinebis. Et ille. Nolite in me seuire. Ego
quidem que vobis placet facio. Et sic monachos a
suo impetu reuocauit. Exercitati vero et perfecti mon-
achi in hoc seducti non sunt. sed simplices ardore
fidei propter fratres peritiam sapientes insurrexerunt et
multos occiderunt. Dum hec in egipto fierent

De sancto Iohanne christostomo.

iohannes apud constantinopolim doctrina florebat et apud omnes admirabilis habebatur. Verum cum arriani plurimum pullularerit et extra civitatem ecclesiam haberent. sabbato tunc et dominica intra portas et porticos congregati hymnos et antiphonas nocte cantabant. Diluculo autem cum ipsis antiphonis per mediam civitatem portas egressi ad suam ecclesiam percurrerent. Hec autem ad vituperationem orthodoxorum facere non cessabant. frequenter hoc decantantes. Ubi sunt qui dicunt tria virtute unum. Iohannes autem metuens ne simplicibus his cantibus traheretur instituit ut fidelium turba nocturnis hymnis insisteret. ut et illorum opus obscuraret. et fidelium professio firmaret. fecitque cruce argenteeas quae cum argenteis cereis portabatur. Tunc arriani zelo accensi invidie usque ad necem insurgunt. Una igitur nocte petra percussus est bryson eunuchus augusti qui ad hymnos exercendos a iohanne fuerat deputatus. Sed etiam quidam de populo utriusque partis extincti sunt. Ex his mortui improbi prohibuit arrianos hymnos publice decantare. **E**o tempore seucirianus gabalensis episcopus honorabilis apud multos peccator et ab ipso impatore et augusta multum dilectus constantinopolim venit. et a iohanne gratanter susceptus est. Cumque iohannes asiaticum perisset suam eidem ecclesiam commendavit. Ille autem non fideliter ambulabat. sed semetipsum populo commendabat. Serapion autem clericus iohannis hoc iohanni studuit nunciare. Transiit autem seuciriano non assurrexit serapio. Ille autem indignatus clamavit. Si serapion clericus non mortuus fuerit. christus in humana natura natus non est. Hec audiens iohannes rediit et ipsum tanquam blasphemum de civitate eiecit. Ad augustum multum displicuit. et ipsum revocari fecit. rogans iohannem ut ipsum sibi reconciliaret. Qui nullatenus acquievit donec augusta filium suum theodosium eius genibus imponeret supplicans et iurans ut seucirianum reconciliaret. **E**odem quoque tempore theophilus alexandrinus episcopus diocorum virum sanctissimum et ysidorum patrum sibi amicissimum iniuste eiecit. Qui constantinopolim venit: ut principum et iohanni eius facta narraret. Iohannes autem eos quidem honorabat sed an cause cognitionem cum eis participare volebat. falsus tamen rumor ad theophilum venit quod iohannes cum illis communicaret et eis auxilium ferret. At theophilus indignatus non solum in illos vindictam exercere sed iohannem deponere fortiter se armabat. Celas igitur intentionem suam misit ad singulas episcopos civitatum dicens se origenis velle libros donare. Epiphanium quoque episcopum apertum virum sanctissimum circumvenit et amicum fecit. rogans ut et ipse sibi libros origenis donaret. Epiphanius propter sui sanctitatem eius

fallacias non attendens. apud ciprianum suos episcopos provocavit et lectionem origenis inter dixit. rogans iohannem plures ut se ab horum lectione librorum suspenderet et quae ordinata fuerant confirmaret. Iohannes autem hoc parvipendens in doctrina ecclesiastica laborabat. et in ea florebat. nichilque de his quae contra eum cogitabantur curabat. Demum theophilus odium diu celatum manifestavit. et se velle iohannem deponere indicavit. Mox inimici iohannis multique clerici et peccatorum palatii tempore oportum inveniunt. nitentur ut contra iohannem apud constantinopolim concilium fieret. Post hoc autem epiphanius constantinopolim venit. damnationem librorum origenis secum ferens. et in vituperationem iohannis cum theophili declaravit. Et quod dam propter epiphanius reverentiam damnationi librorum origenis subscriberebant. plures autem hoc facere recusabant. quorum unum fuit theotinus sibi presul vir rectitudine vite famosissimus. Qui ita respondit. Ego inquit o epiphanius eius quod dudum bene recevit. iniurias non fero neque rem blasphemam repetere presumo. danans ea quae priores nostri respicere noluerunt. Nam neque malam doctrinam in libris eius esse suspicio. Qui his per melias inferunt nesciunt semetipsos. Athanasius autem defensor niceni concilii contra arrianos testis fidei hunc virum appellat. illi liberos suos coniungens et dicens. Mirabilis inquit et laboriosissimus origenes hoc de filio dei nobis testimonium prohibet. asserens coeternum esse patri. Iohannes autem indignatus non est cur ab his regulis in ecclesia sua epiphanius ordinatio fecerit. Sed tamen rogabat ut inter episcopos cum se maneret. At ille nec se cum eo manere nec orare respondit. nisi diocorum eijceret. et donationem librorum origenis subscriberet. Iohannes hoc facere rennere. adversus iohannem ab eius invidis epiphanius incitatus. Unum epiphanius libros origenis donavit. et diocorum adiudicavit. et iohanni tanquam horum defensori detrabere cepit. Cui iohannes mandavit. Contra regulas multas fecisti o epiphanius. Primum quod ordinationem fecisti in ecclesia sub meo iure constituta. Deinde quod in ea autoritate propria sacra celebrasti. Et rursus quod invitatus excusasti. et nunc denuo quod in teipsum perfidis. Qua propter observa ne in populo seditio oriat. et tui rei periculum ipse suscipias. Hoc autem audiens epiphanius discessit. Qui cum ad ciprianum revertitur esset: mandavit iohanni. Spero quod episcopus non morieris. At ille respondit mandavit. Spero quod ad patriam tuam non redibis. Quod sic evenit. Nam epiphanius in via obiit. Et iohannes post modum de episcopo depositus in exilio vitam finivit. **A**d sepulcrum autem tui epiphanius viri sanctissimi: demones expellunt. fuit autem vir mire liberalitatis

149
De sancto Johanne christostomo.

tis ad paupes. Qui cum quadam vice totam ecclesiam pecunia erogasset: et nichil sibi remansisset: quodam subito veniens sacculum multarum pecuniarum sibi obtulit ac discessit. Nec enim venerit aut quo abierit scitum fuit. **P**aupes quidam volentes epiphanium decipere ut aliquid eis daret: vultu eorum superinum se in terra prostravit. alter super eum stans quasi mortuum flebat. et quod nichil vultu eum sepelire possit habet querulis vocibus clamabat. Epiphanium igitur superveniens ut in quiete dormiret oravit. et sepulture necessaria ministravit. homo minime consolatus abiit. Ille autem socium pulsans dicebat. Surge hodie tuis laboribus epulemur. Quem cum crebro pulsasset. et mortuum agnovisset. ad epiphanium cucurrit. et quod acciderit nunciavit ac ut eum resuscitaret rogare cepit. Ille autem benigne eum consolatus est. non tamen eum resuscitare voluit: ne ministris dei facile illudaret. **T**ertium cum epiphanium discessisset relatum est iohanni quod eudoxia augusta pro eum epiphanium incitasset. Qui solito zelo accessus sermonem ad populum fecit qui cunctarum mulierum vituperationem omnimodam pertinebat. hic sermo ab omnibus est acceptus ut quatuordecim pro augusta sit platus. Quod tamen augusta cognovisset imperatori quaesita est dicens pertumescit illam vultu eorum in eum potius reducere. **M**ortuus ad hec imperator pro iohanne precepit sinodum celebrari Theophilus igitur festine episcopus vocabatur. Desiderio iohannis inimici alacriter persequerentur. superbum et impium eum vocantes. Universi igitur episcopi apud constantinopolim constituti non iam de libris origenis tractabant sed pro iohanne se manifesti erigebant. **M**itantes igitur pro iohanne ipsum citaverunt quod eos quasi inimicos vitare censuit. ac universalem sinodum fieri proclamavit. Illi vero quater eum denuo citaverunt. Qui cum eos refugeret. et si nodum fieri proclamaret. dannaerunt eum in nullo eum culpantes nisi quod vocatus noluit obedire. Quod populus audiens ad seditiones maximas excitatus est. et cum trahi ab ecclesia non sinebat sed ut hoc ad maius referret periculum proclamabat. Iussio autem principis compellebatur eum velociter cucurrit: et in exilium deportari. **J**ohannes autem timens ne in populo seditio oriret: nesciente populo semetipsum tradidit in exilium deserendum. Quod cum populus cognovisset importabilis seditio est exorta. ita ut etiam multi inimicorum eius ad misericordiam moverentur: dicentes eum calumniam passum quem paulo ante desiderabant videre depositum. **S**everianus autem de quo supra sermo habitus est in ecclesia dicens iohanni detrahebat dicens. Et si nullum aliud crimen haberet eius tamen superbia depositionis eius causa sufficiens potest esse. **D**icit igitur pro imperatore et episcopus immensa seditione in populo augusta imperatorem rogavit: ut iohannem de exilio reduci faceret.

Terremotus quoque maximus civitatem inuasit diebus cunctis hoc accidere propter iniustam electionem iohannis. **M**issi igitur sunt legati ad iohannem rogantes ut cito rediret: et civitati precibus suis omnibus subveniret. et in populo seditionem excitatam sedaret. Alii quoque post illos. et rursus alii destinati sunt qui eum cito redire compellerent. **Q**ui eum redire nolentem ad propria cito redierunt. eundem cum cereis et lampadibus universi populo occurrerent. **I**pse autem in episcopali sede residere volebat dicens oportere hoc fieri iudicio sinodali. et eos qui dannaerant suam sententiam revocare. **P**opulus autem miro modo accendebatur eum in episcopali sede residentem videre: et verba doctoris audire. **P**revaluit igitur populus coactusque est sermonem facere ad populum: ac in sua cathedra residere. **T**heophilus igitur aufugit. **Q**ui cum constantinopolim advenisset: mortuus est eiusdem civitatis episcopus. et ibi lamon sanctissimus monachus est electus. **A**t ille cum crebro refugeret. ei theophilus suadebat ut sue electioni assensum preberet. **T**unc ille promisit dicens. **T**ras quod domino placet implebitur. **C**raftina ergo die venientes ad cellam suam eum ut episcopatum susciperet instanter rogabant. qui ait. **O**remus primo ad deum. **Q**ui dum oraret mox cum ipsa oratione terminum vite suscepit. **J**ohannes itaque doctrine sedule insistebat. **E**o autem tempore statua argentea clamide circumamicta in platea iuxta ecclesiam sancte sophie ad honorem eundem dorie auguste constituta erat: ubi milites et percerus lusus publicos exercebant. **Q**uidam iohanni plurimum displicebat. cum videret hoc ad ecclesiam spectare iniuriam. **C**onsuevit igitur fiducia rursus linguam suam armauit. **E**t cum oporteret principes supplicationis verbo deflectere ut a tali lusu recederent hoc non fecit sed impetu sui versus eloquium iubentes fieri talia maledicebat. **A**ugusta vero rursus ad suam hoc traherebat iniuriam. et denuo laborabat ut adversus eum sinodum iterum celebraret. **H**oc sentiens iohannes illam famosissimam in ecclesia protulit orationem cuius initium est. **R**ursus herodias vesanuit. rursus turbata. denuo caput iohannis in messorio percussit accipe. **Q**uod factum ad iracundiam populi incitavit augustam. **D**um autem quidam iohannem vellet occidere a populo est apprehensus et ad iudicandum traditus. **S**ed a prefecto ne occideret creperet est. **Q**uidam etiam servus cuiusdam presbyteri in eum impetum faciens ipsum occidere molitur est. **Q**ui dum a quodam teneretur. ipsum qui tenebat. et alium astantem et tercium percussit. **T**unc clamore facto multis concurrerunt plurimos interfecit. **E**t illo tempore populus iohannem custodiebat eius domum diebus ac noctibus munies. **S**uadente

De sanctis Cornelio et Cipriano.

igitur augusta epi constantinopolim puenerunt. et accusatores iohis fortiter insistere ceperunt. Cum aut festiuitas natalis dñi supuenisset madauit imperator iohi q: nisi prius criminib' exiret. no' comunicaret eidē. Epi aut nichil ptra eū repperūt. nisi q' post depositionē residere in sede epali sine peccato p'cipio psumpsiss. Et sic dānauerūt eū. **A**p'propinquare tandē solēnitare pascale madauit ei imperator: n' posse secū in ecclia manere. cū euz duo p'cipia p'denassent. Vacabat igit iohes et nequa q' in eccliam descēdebat Illi q' iohi fauebāt iohānte dicebātur. Post hoc aut imperator: iohannē de ciuitate expelli fecit. ac duci in exiliū in quandā ciuitatē parua vbi fines sūt ponti imperiq; romani q' loca crudelib' barbaris sunt vicina. Sed clemēs dñs nō pmisit diu in locis talib' athletā suus fidelissimū cōmorari. Hoc innocēti' papa audiēs moleste ferebat: volensq; p'cipiū celebrare scripsit clero constantinopolitano: ne iohi successorē aliquē ordinārēt. **C**ū igit longo fuisset itinere fatigatus et dolore capitis vehemētissime cruciat'. nec nō et ardore solis intolerabilem pateret. sancta illa ania in cumanis. xij. die mēsis septēbris e carne soluta est. Duo defuncto grādo uehemēs in constantinopolim et oīa suburbana descēdit dicētib' cunctis hoc dicit iracūdia gestū esse. eo q' iniuste iohannes fuerit p'denat'. Quib' verbis fidem fecit mors auguste. prin' subsecuta. Quarta nāq; die post grandinē est defuncta. Mortuo quoq; oim doctore ferrariū. occidētales epi cū onēralib' nulaten' cōmunicare voluerūt: donec illi' sacratissimi viri nomē inter p'decessores epos poneret. Uerum theodosi' xpianissim' filius p'dicti archadij q' aui sui nomē et pietatē tenebat: sacras hui' doctoris reliqas in mense ianuario in regiā ciuitatē transferri fecit. Cui fidelissim' p'p'us cū lampadibus et cereis obuiauit. Theodosi' aut suppliciter eius adorās reliqas. p' archadio et eudoxia genitoribus supplicauit. vt ignorāter delinquentib' veniam p'donaret. Dudū em parētes ei' mortui fuerāt. Hic theodosius clemētissim' fuit. adeo vt nullum se ledentiū morti adiudicaret dicēs. Utinam esset michi possibile ad vitā etiā mortuos reuocare. Si' curia monasteriū videbat matutinas laudes agebat. codices diuinos legebat. Huic erat vxor: noie eudoxia q' heroy. o metro poemata mltā p'fecit. Habuitq; filiā noie eudoxiā quā valentiniano quē imperatorē fecerat dedit vxorē. Decoīa de hystoria triplicita extracta sunt. Mortu' est aut circa annos dñi. cccc.

De sanctis cornelio et cipriano. cxxii.

Cornelius interpretatur intelligēs circūcisōne. Ipse em intellexit et intelligēdo seruauit circūcisōne a supfluis licitis: et etiā necessarijs. Uel corneli' dicit a cornu. et leos qd est ppls. quasi cornu. id est. fortitudo ppli. **C**iprianus dicit a cipro qd est mixtura. et ana qd est sursum. Uel dicit a cipro qd est melicia vel hereditas. Ipse em habuit supnā mixturā grē et virtutū melitiā peccatorū. et hereditatē celestiu gaudiorū. **C**ornelius papa successor sancti fabiani a decio cesare cū suis clericis i exiliū relegat. Ibiq; a scro cipriano carthaginensi epō lras p'fortatiōis accepit. Tandē de exilio reduct' decio p'stat. et dū immobilis pmaneret: iussit cum decius plūbatis cedi. p'cepitq; vt ad templū martiris duceret. vt ibi aut sacrificaret. aut sententiā capitalē subiret. Cū ergo illuc diceret: miles quidā rogauit eū vt ad domū suā diuenteret. et p vxore sua salustia q' p. v. ānos paralytica iacebat oraret. Que dū ad orōnem ei' sanata esset. xx. milites cū ipa et viro suo dño crediderūt. Qui oēs iubēte decio ad templū martiris deducti. et in illud expuētes cū scro cornelio martirizati sunt. Passus est autē circa annos dñi. cclij. **C**iprian' aut carthaginēsis epus in eadē ciuitate patrono p'cōsuli p'ntaf. Qui cū a fide nullaten' mutari possz. in exiliū mittitur. Inde q; reuocat' ab anglrico. p'consule qui patrono successerat sententiā capitalem accepit. Qua sentētia lata dixit ciprian'. Deo grās. Cum